

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Det, jeg konstaterede, sidste gang jeg var heroppe, var, at der ikke sker noget på området. Man konstaterer bare, at sådan er situationen, og at vi hellere må få lidt igennem frem for slet intet.

Den holdning kan Fremskridtspartiet støtte, men jeg vil så godt spørge Venstre og Det Konservative Folkeparti, hvad der skete på området i de 10 år, de sad i regering. Hvad skete der reelt på dette område? Både Venstre og De Konservative siger, at de kunne godt ønske større stramninger, men ikke desto mindre må vi erkende, at der ikke skete noget væsentligt i de 10 år, de havde regeringsmagten, og hvor de jo vitterlig havde mulighed for at få en del større indflydelse på det, der skulle gøres, selv om de ikke havde flertal her i salen.

Fremskridtspartiet konstaterer bare, at det er store ord fra V og K, men at der reelt ikke sker noget. Man kan bare henvise til sidste valgkamp, hvor hr. John Vinther blæste sig meget op over netop flygtningepolitikken, og hvad er der så sket efterfølgende?

(Kort bemærkning).

Inge Dahl-Sørensen (V):

Jeg må nok sige, at det har været noget af en debat, og jeg har prøvet at holde mig lidt udenfor, for vi er jo sådan set alle sammen klar over, hvordan det hele hænger sammen.

Til fru Pia Kjærsgaard vil jeg gerne sige, at vi sådan set er enige i alle de ting, fru Pia Kjærsgaard siger, men vi har jo ikke noget flertal, og derfor ønsker vi at arbejde dér, hvor vi kan få nogle stramninger, og det har vi så gjort. Men hvis vi nu havde et flertal sammen, er jeg da fuldstændig enig i, at så så verden måske nok lidt anderledes ud.

Vi undlod altså at stemme til det lovforslag, fru Pia Kjærsgaard omtalte, og det gjorde vi, fordi vi ikke kunne stemme for de kriminelle, der var på. Til gengæld kunne vi heller ikke stemme imod, fordi der også var mange udmærkede borgere på. Det er jo vores dilemma, og derfor vil jeg da sådan set give hr. Poul Nødgaard ret i, at det måske nok ville være en god idé at få delt lovforslagene op i to.

Så spurgte hr. Køpke Christensen, hvad der skete, dengang vi var i regering. Det samme, som der sker i dag, for vi havde heller ikke et flertal dengang. Så det kunne heller ikke hjælpe at gøre noget som helst dengang, for det her drejer sig altså om et flertal i Folketinget.

Så blev der spurgt, om Venstre vil gå ind for at betale for, hvad det koster at undervise i dansk. Men der findes udmærkede kurser, som stort set ikke koster noget, og jeg synes, den enkelte ansøger skal betale den tusindkroneseddel, som det eventuelt koster. Man må nok sige, at så ivrig må man være, at når man vil være dansk statsborger, betaler man også gerne lidt for at lære dansk.

Anne Baastrup (SF):

Vi er kommet vidt omkring i denne forespørgsel i dag.

Jeg vil godt lige minde om, hvad det også var, justitsministeren pegede på, da han havde sit indlæg, nemlig at forespørgslen er rettet til justitsministeren, og at den handler om, hvad regeringen agter at foretage sig for at skærpe betingelserne for at opnå dansk indfødsret. Det har Dansk Folkeparti så fulgt op i deres forslag til dagsorden, idet man også her lægger op til, at det er regeringen, der skal fremsætte et lovforslag, hvorefter man skal skærpe betingelserne for at opnå dansk indfødsret. Det fremgår således tydeligt af både forespørgslen tekst og dagsordensforslaget, at Dansk Folkeparti ikke har helt styr på, hvordan det foregår her i Folketinget. Derfor vil jeg godt lige ridse en lille smule op.

Sagen er nemlig den, at i 1992 vedtog Indfødsretsudvalget et kontorcirkulære, dateret den 6. februar. I det kontorcirkulære er der fastsat en lang række principper for, hvordan man skal behandle de enkelte sager. Disse principper er blevet konkretiseret og skærpet meget voldsomt med den aftale, som regeringspartierne indgik med Venstre og De Konservative. Den skærpeelse betyder bl.a., at når man har udstået sin straf for begået kriminalitet, får man en ekstra straf, således at man kan være helt sikker på, at den mulighed, man måske havde for at få et arbejde, der eventuelt indebar international handel, er udelukket. Jeg får henvendelser fra folk, der enormt gerne vil have et arbejde, hvis blot de kunne få sig et pas, så de kunne komme af sted.

Vi har talrige sager om mennesker, der ikke kan få dansk indfødsret, og de kan derfor ikke få lov til at tage til Malmø. Det er på det niveau, det foregår. Vi har mennesker, der bor her i årevis, og som ikke kan få dansk indfødsret. Principperne for at opnå dansk indfødsret, således som de er blevet skærpede i Indfødsretsudvalgets seneste praksis, er alt, alt for stramme.